

966 האזינו

כניסת השבת: 18:04

יציאת השבת: 18:53

רבנו תם: 19:34

ע"פ אופק ת"א

יב' בתשרי התשפ"ו

ערב סוכות

טוב העלון השבועי להסות בה'

שישו ושמחו בסוכה

אלא, שחלפה דקה, שתיים ושלוש, אך רבקה לא חזרה. זלמן, בעל הבית, החל להרגיש רעב ואיבד את הסבלנות. עד שסוף סוף הגיע רבקה, אלא שהיא הביאה בידה בטעות כרית אחרת - את הכרית שהוא ישן עליה. 'אוי!', נפלטה אנחה מפיו, 'עד שביקשתי משהו, גם את זה לא עושים כראוי'. אווירת השמחה וההתרגשות נעכרה קמעא, ובני הבית השתתקו במעט ונשאו עיניהם לאביהם היקר שהחל לאבד את השמחה.

זלמן תפס את עצמו ונזכר בדברי ה'פלא יועץ' (סוכה): **"וציוונו לשמוח בחג הסוכות שמחה של מצווה, והוא סימן טוב לכל השנה, שכתבו גורי האר"י ז"ל שמי שהוא שמח וטוב לב ולא יצטער כלל בחג הקדוש הזה, מובטח לו שתעלה לו שנה טובה ויהיה לעולם שמח"**. הוא התעשת מיד והכריז עם חיוך רחב: **"לא נורא, הכל משמיים, ככה ה' רצה - יותר טוב לא תמצא"**. המתח התפוגג מעט מבני הבית וזלמן החל בקידוש בשמחה. בני הבית נטלו את הידיים, בצעו עם הלחם בשמחה, אלא שאז...

- המשך בעמוד 3 -

היה זה ליל חג הסוכות. יהודי בשם רבי זלמן עשה את דרכו מבית הכנסת אל הסוכה והחל מזמזם בשמחה: **"ושמחת בחגך והיית אך שמח"**. הוא הזכיר לעצמו כי המצוה הגדולה בחג סוכות - היא להיות בשמחה! הוא אף למד לפני כן את דברי ה'ספורנו' השואל: **"מדוע נכתב 'והיית אך שמח'? והרי 'אך' בא למעט? ומה בא למעט בחג הסוכות? כותב הספורנו: "שתהיה שמח בלבד בחג הסוכות, ובשמחתך לא יתערב עצבון" - בא למעט כל עצב, שלא תתעצב כלל, אלא תהיה רק שמח.**

הוא נכנס לסוכה בשמחה, אלא שראה אז כי כמה מהקישוטים שתלו בני הבית נפלו. אכזבה והקפדה קלה התגנבו אל ליבו: **"הרי אמרתי להם שאני אתלה את הקישוטים ולא הם, בכדי שהקישוטים יתפסו טוב, אך הם התעקשו לעשות זאת בעצמם, והנה התוצאות, כעת חלק מהקישוטים נפלו והסוכה כבר לא יפה כפי שהייתה"**. אלא, שתוך רגע, הוא נזכר בדברי בעל התניא, **רבי שניאור זלמן מלאדי זצ"ל** (ליקוטי תורה, דרוש לסוכות): **"כתוב בשיר השירים: "שמאלו תחת לראשי, וימינו תחבקני" - שבחג הסוכות הסוכה נעשית משתי דפנות וטפה, מעין צורה של חיבוק, ללמדך כי הקב"ה מחבק אותנו מכל צד מרוב אהבה ושמחה ואינו מניח לנו להיפרד ממנו, וכיצד יכול האדם להיות עצב כשהקב"ה משרה שכינתו בסוכה ונותן לו חיבוק של אהבה?!"**

הוא ניסה להסיח דעתו מהקישוטים, והחל לברך את בני משפחתו בברכת חג שמח והחל בקידוש. אלא, שלפתע הוא שם לב כי הכרית הנוחה עליה הוא רגיל לשבת בכל סעודה, נותרה בבית בקומה השלישית. הוא ביקש מרבקה בתו, לרוץ מהר לבית ולהביא לו את הכרית, בכדי לשבת בסוכה בהנאה. רבקה רצה מהר, והכל חשבו כי בעוד שניות בודדות היא תשוב...

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. גבריאל בן סמינה. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. אסתר בת מויל. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחיה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהה ויוסף. יעקב בן שמחה. טליה מרים בת דינה וחיים.

לרפואה, פריסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. דניאל בן ציפורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה רות בת מרים הי"ו. ינון בת רחל.

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מויל. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. זיווג הגון: אודליה וניר בני ציפורה.

סגולות וישועות

הרב יוסף חיים אוהב ציון שליט"א

מספר עניינים וסגולות מהספר 'סוכות בציון' של הרה"ג בן ציון מוצאפי שליט"א:

*** כתב השל"ה הקדוש** (פסחים נר מצוה) "וראיתי מבני עליה המחבבים המצוות ומנשקים הסוכה בכניסתם וביציאתם ממנה וכן בארבעת המינים והלולב, ואשרי העובד את ה' בשמחה ובטוב לבב".

*** כתב מהר"ם פאפיריש זצ"ל** ('אור צדיקים' סי' לח): "טוב להדליק בסוכה 7 נרות כנגד שבעת הצדיקים הבאים לסוכה. וכשנכנס לסוכה בלילה, יזמינם בפיו לסוכה ויזכיר שמותם". שאם לא מזמינם - הם אינם מגיעים". (יסושה"ע יא)

עוד הוסיף הצדיק: "יש להרבות בצדקה ערב סוכות, ומו"ר ר' חיים ויטאל זצ"ל היה מחלק הקופה לעניים ערב סוכות". **וכתב ב"יסוד ושורש העבודה** (פ"ב): "הנה ביום זה של ערב סוכות, מעלתו גדולה לתת צדקה, אשר הינו גם זמן אסיפה, לאסוף לביתו עניים מהוגנים ובני תורה ולארחם בכל ימי החג, ובצדקה זו שנותן בחג, נחשב כחלק של שבעת האושפזין וזוכה מהם לברכות עצומות".

הלכות והליכות

דינים ומנהגים לימי הרחמים והסליחות

שאלה: מה צריך לבדוק באתרוג כדי שיהיה מהודר ביותר? ומה הדין בערבה? ומתי צריך להחליף את הערבה?

תשובה: מצוה מן המבחר שיהיה האתרוג בגון צהב, עם בליטות ולא חלק כמו לימון. גדל בינוני, לא קטן מדי ולא גדול מדי. שיהיה העקץ פגוד הפטמה ולא עקם. שתחתית האתרוג תהיה יורדת מעט בשפוע, ותהיה בולטת סביב העקץ הפולט. שיהיה העקץ נפר קצת למעלה, וככל שהוא יותר נקי, ואין בו שום מראה שונה אפילו נקודה קטנה, ואין בו עלים פלל, הרי זה מהודר ביותר.

אם נקטם ראשה של הערבה - הערבה פסולה. בשונה מההדס שאם נקטם ראשו כשר, מפני שהעלים של ההדס מכסים אותו גם מלמעלה, ואם נקטם ראשו זה לא ניכר. אך בערבה דבר זה פוסל. ולכן יש המקפידים לקחת ערבה עם ליבלוב, אשר בכך יש הוכחה שלא נקטם ראש הערבה. אך גם בלא ליבלוב הינו בחזקת כשר, ובכל זאת נכון ועדיף לקנות עם ליבלוב.

אם נשרו רוב עלי הערבה - פסולה. הדבר מצוי מאד במשך ימי החג, ולפעמים גם עלי הערבה נסדקים או נחתכים וגורם לפסילת הערבה, ולכן יש לשמור על הערבה אף מסדקים וחתכים. ולכן, כאשר קושרים את הערבה וההדס, יש לשים לב להוציא את העלים של הערבה מתחת לקשר, כדי שלא יחתוך את העלה בהידוק. לכן, כדאי להחליף את הערבות במשך ימי החג, מפני שמתייבשות, ואף שלא נראה שהם נשרו, כשפותח הקשר, הם נושרים. ואם בירך על 4 מינים וגילה שערבה פסולה - ינענע בשל חברו ללא ברכה.

תשמה - אתה זמני!

וביקש מכמה מתפללים שיתנו לו, לנענע בארבעת המינים שלהם (מתנה על מנת להחזיר). המתפללים לא הבינו כיצד הצדיק הגדול לא זכה לרכוש ארבעת המינים, עד שביררו והתגלה הפלא הבא: בערב סוכות, אכן היה לצדיק אתרוג מהודר ביותר, אלא שכמה שעות טרם החג הגיע לאזנו קול יללה הבוקע ועולה מביתה של שכנתו הקרובה. הוא דפק על דלתם וראה ילד קטן שבוכה. מה קרה? הילד הפיל בטעות את האתרוג של אביו חורגו, והאם ובנה חוששים מאוד מתגובת האב שבוודאי יתרגז עליו ויענישו עונש חמור. כששמע זאת הצדיק מטעפליק, הוא חזר לביתו, נטל את האתרוג שלו והושיטו להם: "תאמר לאביך החורג, כי ביקרתי בביתכם וראיתי כי האתרוג שלו אינו ראוי לברכה, על כן מסרתי לו אתרוג אחר מהודר כדי שיוכל לצאת ידי חובתו למהדרין". שמעו זאת תלמידיו והתפעלו, ואז אמר להם הרב: "על זה נאמר: 'אתרוג כנגד הלב', כי יותר חפץ הקב"ה בלב טהור ומידות טובות עשרת מונים מנטילת לולב ואתרוג נקי ומהודר ללא כתמים.

בחג הסוכות מבקש הקב"ה מכל יהודי ויהודיה: "צאו מדירת קבע, ושבדירת עראי" - צא בבקשה מהמחשבה שהכל פה שלי, בשליטתי ובניהולי, אלא זכרו כי כולנו דרים פה באופן זמני. תארו לעצמכם, ילד שהתחנן להוריו ימים ולילות כי הוא רוצה לבקר ב'לונה פארק'. לאחר שכנועים רבים, הסכימו הוריו לקחת אותו ואמרו לו: "אנחנו נכנסים לשעתיים בלבד. תשתדל להנות בכמה שיותר מתקנים". והנה, הילד נכנס עם אושר בעיניים, אלא שלפתע, ילד אחר שעבר מולו נתקע בו ושניהם נפלו ארצה. האם הילד שלנו יתחיל לריב איתו? האם הוא ינסה לשבת ולנוח כמה דקות מהנפילה? וודאי שלא! הוא יתעלם מהילד ומהמכה שקיבל וירץ להנות מכל מתקן קיים. אנו נמצאים בעולם זמני וחולף, אם אתה כועס על אשתך / הילדים - אתה מאבד זמן יקר וחד פעמי שיכלת להפוך אותו לשמחה ואחדות משפחתית, ובזבזת אותו על כעסים ומריבות. כעת בחג הסוכות, ההוראה של בורא עולם מכל אחד: "ותתן לנו מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון", עכשיו הזמן להשקיע בבית בשמחה וששון!.

יותר מכל ההידורים - אשה וילדים שמחים ומאושרים, שיערב להם המצוות ועבודת ה', כדברי רבי ישראל סלנט: "הגשמיות של השני - היא הרוחניות שלי".

מספרים כי שנה אחת היה הגאון הצדיק גאב"ד טעפליק זצ"ל ביום ראשון של חג הסוכות ללא ארבעת המינים,

שישן ושמחה בסוכה

בהגיעו לפרק הנישואין, הוא קיבל הצעות רבות וטובות, ואחת ההצעות אכן החלה להתקדם, הבירורים שנעשו העלו שמדובר בבית ישראל כלילת המעלות ביראת שמים ובמידות ובכל העניינים.

השניים נפגשו כמה פגישות שידוך, ולאחר שראו כי יש תיאום רב ביניהם בכל הנושאים החשובים בעניין בניית הבית, והשאיפות לבית של תורה, הם הגיעו לשלב הסיכום.

או אז, פנתה הנערה לחתן ואמרה לו כי כעת היא רוצה לספר לו דבר סתר ששמרה בליבה עד כה, וכי חשוב לה שידע מהדבר הזה לפני שיתן את הסכמתו הסופית להתקדם לסגירת השידוך ולחתונה.

"דע לך", היא אמרה בקול מתבייש, "כי לפני מספר שנים היתה לי ירידה רוחנית גדולה. לתקופה קצרה איבדתי את האחיזה האיתנה בחינוך הטוב שקיבלתי בבית הורי, והתפתיתי אחרי חברות לא טובות, עד כדי כך שנשרתי מהסמינר למשך עשרה חודשים תמימים, בהם לא נהגתי כפי שהייתי עד כה. אלא, שלאחר מכן, 'תפסתי את עצמי', שבתי בתשובה שלמה על חטאיי והגעתי למצב רוחני טוב יותר מזה שהייתי בו קודם לאותה נפילה".

הבחור שמע את הדברים והחל להרגיש התלבטות ומבוכה גדולה. מצד אחד, פרטי הנערה ותכונותיה ממש מצויינות, ואין חולק כי מדובר בבית ישראל כלילת המעלות. אלא, שמצד שני, יש פה עבר, יש פה היסטוריה... האם יהיה נכון לסגור שידוך עם עבר שכזה?

הוא התחבט מאוד ולבסוף החליט לעלות אל מרן הגרא"ל שטיינמן זצ"ל ולשטוח בפניו את שאלתו.

מרן זצ"ל שמע את דבריו בקשב רב, ואמר לו בתדהמה...

עד כדי כך שהגאון מוילנא כתב כי זו **המצוה הקשה ביותר מכל המצוות, מפני שמחוייב האדם להיות בשמחה 24 שעות במשך שבעה ימים, בלי להכניס צער או דאגה לרגע אחד.**

"מה העניין כל כך להיות בשמחה? עד כדי שכל הברכות של השמחה לכל השנה והפרנסה שתהיה לי לכל השנה תלוי בשמחה שלי?! ואף כתב ה'אמרי נועם' כי גדולה מצוות השמחה בחג סוכות יותר ממצוות ארבעת המינים, שזה נוהג כל ימי

החג, וזה מצוותו מהתורה רק ביום הראשון, ללמדך שגדולה ועדיפה לפני ה' מצוות השמחה יותר מארבעת המינים! אבל איך ולמה להיות בשמחה - לא אמרו לנו ולא סיפרו לנו?!", תמה לעצמו.

תוך כדי שעולות לו התמיהות והמחשבות, הוא נתקל בעלון נחמד שראה בבית הכנסת, שם קרא דבר שהותיר אותו המום וללא שום שאלות, וכך היה כתוב בו: "סיפר הגאון רבי חזקיהו יוסף קרלנשטיין שליט"א: 'את המעשה הבא שאספר, הנני מכיר אישית את כל האנשים שהיו מעורבים בו: 'שישן בחר מיוחד ומצויין. הוא בא ממשפחה טובה, למד בישיבה מצויינת, הסתובב רק עם חברים איכותיים ובעיקר למד טוב, עלה והתעלה במעלות התורה היראה, בחסד ה'.

הם בצעו עם הלחם בשמחה, תוך כדי שהם אוכלים את הכזית הראשון בכוונה לקיים את מצוות ה' לאכול בסוכה, זכר ליציאת מצרים וענני הכבוד, שה' הושיב ושמר על עם ישראל במדבר, כן הוא כעת שומר ומציל אותנו בכל רגע ובכל שעה.

רעייתו היקרה הגישה לו את הדג החרף שהוא כה אוהב, אלא שאז, קם אחד הילדים מהשולחן, ובעודו מזיז את השולחן שעמד על רצפת הרחוב הלא ישרה, התנדנד הרוטב של הדג כסערה בלב ים ונשפך על החולצה הלבנה החדשה שקנה לכבוד החג. "טוב, אי אפשר ככה!". הרצפה עקומה, הילדים לא רגועים כיוון שזה לא הבית שלהם, מה קורה פה היום?", הוא איבד עשתונות.

"אבא בבקשה, אנו מחכים לסוכה כל השנה, הגם שאינה הכי נוחה וגדולה כמו הבית", אמר הבן הבכור בן ה-13, "ועוד שהרב לימד אותנו בתלמוד תורה כי **כתבו הפוסקים שבכל רגע ורגע שאדם יושב בסוכה - הוא מקיים מצוות עשה מהתורה, ולכן צריך להשתדל כמה שיותר להיות בסוכה, ואפילו כשנצרך לדבר בענייני עסקים וכד' ישב בסוכה.**" זלמן האב הנהן בראשו כהסכמה לדבר, ואף הוסיף בנו ואמר: "ובשם הבעל שם טוב הקדוש אמרו לנו כי חג הסוכות נקרא 'חג האסיף' על שם שהאדם אוסף כעת את הפרנסה שתהיה לו לכל השנה, ובמה היא נקבעת? בשמחה שהוא שמח בסוכות!". אביו חיך חיוך רחב ואמר לו: "אשריך בני היקר, שאתה תמיד מאיר את עיני המשפחה".

המשפחה המשיכה בסעודה ובשירים בשמחה. אלא שאז, תוך כדי שמחת החג בסעודה, חשב לעצמו ר' זלמן: "הרי יש קשיים וניסיונות. איננו מלאכים. וכיצד דורשים ממני ומכל יהודי ויהודיה להיות בשמחה בכל רגע ורגע בחג הזה? והרי אינני תמיד שמח?".

שישן ושמחו בסוכה

מסכם הרב קרלשנטיין ואומר: "אני מכיר את הזוג, והם נשואים שנים רבות באושר עם ילדים צדיקים".

אם יהודי היה יודע איזו זכות נוראה היא התשובה! ה' מוחק עוונות, חטאים ופשעים שהיו אמורים להיחרט עם נשמתנו לנצח בעולם הבא, וברגע אחד של אהבת ה', ברגע קל של חרטה ושברון לב לפני המקום ברוך הוא - הוא עוטר את האדם בחיבוק חם, מלטף אותו ומעודד אותו: "בני ובתי היקרים, אני מוחק את הכל. מבחינתי, אתם בריה חדשה, נקיים וטהורים".

חובת השמחה בחג סוכות נובעת מרצון ה' שתהיו מאושרים מההבנה שזכיתם למצוות התשובה ביום הכיפורים. אתם נקיים! אבל באמת. תבינו את העוצמה שבדבר. במקום לסבול ולהתייסר ללא סוף בעולם הבא ובעולם הזה על עבירה אחת קטנה - ה' יתברך הופך את הכל למצוות על ידי התשובה. איך אפשר לא להיות שמחים שזכינו לכך? איך אפשר שלא להיות מאושר שיש לנו אבא כזה?! כל ראייה לא טובה שהיו לי לפני התשובה, הרי שאחר ששבתי בתשובה מאהבת ה' הטוב, הכל הופך לזכויות, ובשמיים מחשיבים לי כל ראייה כראיית פני הצדיקים והבטה בספרי קדושה! ואם איננו מעכלים זאת, מי יודע מה דין היין שלנו?! שבעת ימי סוכות צריכים להיות מאושרים שזכינו למתנת התשובה בכיפור והננו נקיים ואהובים לפני ה'. אדם שגילה כי הוא מיליונר - לא עצוב על שום בעיה או כאב קטן!.

זלמן סגר את העלון והרגיש שמחה אדירה, כשכל הבעיות מתגמדות!!!

תכסה תשובה, ומי שחטא ישוב וימחל לו, ישוב ויירפא לו, ומיד ה' מקבלו באהבה, ומתפאר בו ושמח! זהו אחד מעיקרי האמונה. אם הנערה הזו חזרה בה מדרכה הרעה, שבה בתשובה והצטערה לפני ה' על כך מתוך אהבה - הרי שהיא כבירה חדשה וכל העבירות הפכו לזכויות גדולות, והכל נמחק!.

הבחור פרץ בבכי מטלטל, לבסוף כשקצת נרגע מבכיו, שאל הבחור:

"אז הראש ישיבה אומר שכן להתקדם לחתונה עם השידוך הזה?", שאל הבחור בחרטה.

ענה לו מרן: "רוץ הביתה ותגיד לאבא שלך שמחר סוגרים את השידוך, ולא רק 'ווארט', אלא מחר בלילה תעשו כבר את מסיבת האירוסין וחתימת שטר התנאים! כזה שידוך חוטפים, אסור לחכות, שמא יקדמנו אחר!.. נערה ששבה ממעשיה הרעים - ה' קיבל את תשובתה והיא בתו המיוחדת והאהובה".

הבחור הודה לרב והתחתן איתה!.

"ומה דעתך, האם אתה חושב שצריכים להתקדם עם שידוך שכזה או לעצור ולבטל?", שאל הרב.

הבחור השיב כי לדעתו נערה בעלת עבר שלילי אף של כמה חודשים, הרי שיש בכך פגם, ואף הוסיף ואמר: "אני לומד בישיבה מצוינת מהחשובות והטובות ביותר, ואני עצמי, כך אומרים, מתאמץ להיות מהמצוינים שבה. אף פעם לא היתה לי שום נפילה בסגנון שלה. אני תמיד צעדתי בדרך העולה מעלה מעלה, למה אני צריך לכרוך את גורלי ולהקים בית עם אשה שלא עלינו חוותה נפילה ברוחניות? זה לא מגיע לי!".

כששמע זאת מרן הגרא"ל התאדמו פניו, והוא פנה בתקיפות אל הבחור: "אל תגע ביין שלי, כי אני חושש שלא אוכל לשתות ממנו, כדין יין נסך שנגע בו גוי". הבחור היה המום לחלוטין. "יש לך מזל שאבא של הנערה לא בא לשאול אותי על השידוך, כי הייתי אומר לו שיברח משידוך כזה. להשתדך איתך? חלילה לו! הבת שלו ראויה להרבה יותר? ומה לו להתקרב לבחור כמון?!"

הבחור לא ידע את נפשו מחרדה. האם הרב מדבר ברצינות?! הכיצד יתהפכו היוצרות? אולי שמא הרב שמע את הדברים בצורה הפוכה?!

אלא שאז, מרן הרב שטיינמן זצ"ל אמר בקול הכח: "אם אתה מדבר ככה, סימן שאינך מאמין בעוצמתה וכוחה של התשובה... אם אתה חושב שנפילה רוחנית היא כתם תמידי ונצחי שאפילו תשובה לא עוזרת כדי למחוק אותו - היין שלך הוא יין נסך! יהודי צריך לדעת שעל כל חטאים

החידה השבועית
!? **מתי אסור לאדם לפרק את דפנות סוכתו לאחר החג?**
(אז עזאזל) ושלחם עטל טיף ללח לאו טלחלח וק סוס - עק טלחם עזאזל עזאזל טלח טלחם אק טוס זז עז וטאום עז טלחם טלח

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: שולה בת עיישה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. יעקב בן עזיזה. זיווג הבן: שירן בת חוה. לע"נ: דבורה בת חנום יוכבד.

בנק פאני (52) סניף 188. חשבון 58-58-74
לכתוב עבור עלון טוב לחסות בה. ניתן לקבל החזר מס

ברכת השנה תשפ"ו

המעוניינים להקדיש את כל העלונים של שנת התשפ"ו לע"נ, בריאות, הצלחה וכו' - זכות חיזוק אלפי עלונים בשנה יעמוד לזכותכם. נא לפנות למספר: 0506-425-002

לקוראי העלון וכל בית ישראל
חג סוכות כשר ושמח!